

DEN
EUROPÆISKE
REVISIONSRET

DA

Tale

Bruxelles, den 10. november 2015

Tale af Vítor Caldeira, formand for Den Europæiske Revisionsret

Præsentation af Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for 2014 for Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg (CONT)

Bruxelles, den 10. november 2015

Kun det talte ord gælder.

ECA Press

Mark Rogerson – Talsmand

T: (+352) 4398 47063

M: (+352) 621 55 30 63

Damijan Fišer – Pressesekretær

T: (+352) 4398 45410

M: (+352) 621 55 22 24

12, rue Alcide De Gasperi - L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu

@EUAuditorsECA

YouTube: [EUAuditorsECA](https://www.youtube.com/EUAuditorsECA)

eca.europa.eu

Kære formand,

ærede medlemmer af Europa-Parlamentet

Jeg vil gerne takke for at have fået lejlighed til at forelægge Rettens årsberetninger om EU's økonomiske forvaltning i 2014.

I år forelægger vi beretningerne på et tidspunkt, hvor Europa befinder sig i en særlig vanskelig situation.

EU og medlemsstaterne står over for en række langsigtede udfordringer, der kræver øjeblikkelig handling:

- Der skal skabes job og økonomisk vækst,
- energibehovene skal opfyldes, samtidig med at klimamålene nås, og
- de presserende problemer i forbindelse med asyl, migration og sikkerhed skal håndteres.

EU og medlemsstaterne skal bestræbe sig på at udrette mere med det, der allerede er til rådighed. De skal ikke alene finde pengene til at takle disse udfordringer nu, de skal også sikre, at pengene investeres hensigtsmæssigt.

Den vigtigste kilde til midler på EU-niveau er EU-budgettet, som vi reviderer hvert år.

Resultaterne af vores revision i de seneste år peger generelt i retning af, at der er behov for en helt ny tilgang, hvis EU-budgettet skal investeres bedre og hurtigere, så vi kan takle de udfordringer, som Europa nu står over for.

Vi anbefaler denne "helt nye tilgang", fordi der er brug for en grundlæggende ændring hos alle dem, som er ansvarlige for, hvordan EU-midlerne forvaltes.

- Beslutningstagerne skal i højere grad tilpasse fordelingen af budgettet til EU's langsigtede strategiske prioriteter og samtidig sikre, at det bedre bliver i stand til at håndtere en krisesituation.
- Lovgiverne skal sikre, at det klart fremgår af udgiftsordningerne, hvilke resultater der skal opnås, og hvilke risici der kan accepteres.
- De økonomiske forvaltere skal sikre, at pengene anvendes i overensstemmelse med reglerne og giver de forventede resultater.

Men alt dette vil tage tid:

- EU er midtvejs i Europa 2020-strategien,
- udgiftsprogrammerne for 2014-2020 er i gang, og
- EU's økonomiske forvaltningskultur er skabt over mange år.

Det er derfor, det er så vigtigt at gøre, hvad der kan gøres nu.

Den forestående midtvejsevaluering af den flerårige finansielle ramme giver mulighed for at genoverveje udgiftsprioriteterne og tage udformningen af nogle af ordningerne op til revision.

Det fremgår også af vores beretning, at de værktøjer til økonomisk forvaltning, der allerede er til rådighed, kan anvendes bedre.

Ærede medlemmer

Næsten alle de EU-udgifter, der blev afholdt i 2014, blev planlagt i perioden 2007-2013, og det er derfor uundgåeligt, at vi i vores beretning peger på en række problemer, som længe har gjort sig gældende.

Men det er vigtigt at placere disse problemer i en sammenhæng. Vi mener, at vores beretning giver en rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning i 2014 samt vigtig indsigt i, hvordan forvaltningen kan forbedres i de kommende år.

Først og fremmest har vi godkendt EU-regnskabet for 2014. Regnskabet er rigtigt, og vi har derfor afgivet en blank revisionserklæring. Vi konkluderer også, at opkrævningen af EU's indtægter var uden væsentlig fejlforekomst.

Men når det er sagt, skal det også nævnes, at der **vedvarende** er et **højt niveau af fejl i betalingerne**, hvilket betyder, at der stadig er for mange penge, som ikke anvendes i overensstemmelse med EU's finansielle bestemmelser.

I 2014 var den anslåede samlede fejlforekomst for betalingerne 4,4 %, og den har stort set ikke ændret sig i de sidste tre år.

Alle aktionsudgifterne var igen væsentligt fejlbehæftede med en fejlforekomst på over 2 %. Kun institutionernes administrationsudgifter havde ikke en væsentlig fejlforekomst.

På Europa-Parlamentets anmodning giver vi i år større indsigt i, hvad det er, der skaber risiko for fejl.

Som nævnt har størstedelen af EU's aktionsudgifter en iboende risiko, fordi den korrekte beregning af betalingerne i stor udstrækning afhænger af oplysninger, som de endelige støttemodtagere selv indberetter.

Afhængigt af udgiftsordningen eller -programmet kan de endelige modtagere af EU-midler være landbrugere, forskere, SMV'er, NGO'er eller endog regeringer.

Vores analyse giver ikke anledning til at tro, at fejlforekomsten afhænger af de forvaltningsordninger, der anvendes. På områder, hvor Kommissionen deler forvaltningsansvaret med medlemsstaterne, var den anslåede fejlforekomst 4,6 % som for alle andre aktionsudgifter.

Vores analyse viser derimod, at der er en stærk sammenhæng mellem ordningens eller programmets type og fejlforekomsten.

Vi anslår fejlforekomsten for godtgørelsesordninger til at være 5,5 %. Til sammenligning anslås fejlforekomsten for rettighedsprogrammer, hvor betalingen afhænger af, at bestemte betingelser er opfyldt, til kun at være 2,7 %.

Denne sondring forklarer i stor udstrækning forskellene i den skønnede fejlforekomst for udgifterne under de forskellige FFR-udgiftsområder.

Den anslåede fejlforekomst er højere på områderne "Konkurrenceevne" og "Samhørighed", hvor næsten alle udgifterne har form af godtgørelse af omkostninger, end på områderne "Naturressourcer" og "Et globalt Europa", hvor en større andel af udgifterne er baseret på rettigheder.

Det er selvfølgelig afgørende, at risikoen holdes under kontrol. Kommissionen og medlemsstaterne har i de senere år gjort fremskridt med hensyn til at forebygge og korrigere fejl.

I 2014 reducerede korrigerende foranstaltninger vores anslåede fejlforekomst med 1,1 %. Men flere fejl kunne have været korrigeret, hvis alle de tilgængelige oplysninger var blevet brugt.

Kommissionen skal udnytte sine korrigerende beføjelser fuldt ud, også dem, der er indført under den nuværende flerårige finansielle ramme, til at reducere fejlene yderligere og inddrive flere af de midler, der bliver brugt forkert, så disse midler kan investeres igen.

Det bringer mig til **EU-budgettets performance**.

Det er klart, at hvis EU skal takle de presserende udfordringer, som det står over for, skal det investere budgettet bedre.

Vores gennemgang af forbindelserne mellem den nuværende EU-strategi og den flerårige finansielle ramme viser, at de kunne være bedre tilpasset til hinanden, både med hensyn til perioder og prioriteter.

Vi peger også på, at medlemsstaterne ikke omsætter Europa 2020-målene til operationelle mål i deres partnerskabsaftaler og programmer.

Begge disse forhold begrænser Kommissionens muligheder for at overvåge og rapportere om EU-budgettets bidrag til Europa 2020.

Det er et forhold, som beslutningstagerne skal tage sig af.

I mellemtiden har lovgiverne en vigtig rolle at spille med hensyn til at omsætte de politiske målsætninger til mål på EU-niveau og kræve, at disse mål afspejles i den måde, som programmerne forvaltes på.

På områder med delt forvaltning skal de resultater, der skal nås, angives klart og kvantificeres i partnerskabsaftaler og programmer. Det er ikke tilfældet i dag.

Den nuværende lovgivning indeholder ikke krav om, at medlemsstaterne skal medtage fælles indikatorer i deres programmer, og ringe performance med hensyn til de opnåede resultater medfører ikke, at medlemsstaterne mister deres resultatreserve.

De initiativer, der for nylig er truffet med henblik på at styrke den resultatbaserede budgettering og forvaltning, er positive, men der er stadig mange udfordringer. I den henseende kan vores beretninger og udtalelser være til stor hjælp.

Ærede medlemmer

EU-budgettet er under voldsomt pres. For at kunne dække betalingerne har budgettet siden kort efter starten på den nye FFR-periode, og selv inden Junckerplanen blev iværksat, eller flygtningekrisen for alvor kunne mærkes, måttet operere med margenen til uforudsete udgifter.

EU skal tage hånd om en række **finansielle efterslæb**, der har hobet sig op, for at kunne frigøre midler, så de kan anvendes, hvor der er størst behov for dem.

Omfanget af uindfriede forpligtelser faldt i 2014, men forventes at ville stige igen i 2015 og i de efterfølgende år.

Nogle medlemsstater har svært ved at absorbere de EU-midler, som de har fået tildelt.

I fire medlemsstater udgør de samlede midler, som der endnu ikke er søgt om fra EU-budgettet, 15 % eller mere af de årlige offentlige udgifter.

Kommissionen har stillet midler til rådighed for medlemsstaterne uden at have taget tilstrækkeligt hensyn til deres evne til at investere dem. Og nogle medlemsstater har haft svært ved at udvælge et tilstrækkelig stort antal projekter og fremskaffe den finansiering, som de selv skal bidrage med.

Det skaber risiko for, at man ikke får valuta for pengene. Når der kun er få projekter at vælge imellem, er der mindre incitament til at anvende strenge udvælgelseskriterier.

Igen i år noterer vi også, at der henstår mange uudnyttede midler i finansielle instrumenter, og at omfanget af ubetalte betalingsanmodninger er steget en smule.

Kommissionen har en plan, som skulle forbedre likviditeten på kort sigt. Men Retten mener, at der bør anlægges et mere langsigtet perspektiv og udarbejdes bedre prognoser for at sikre, at der ikke fortsat indgås for store forpligtelser på EU-budgettet. Dette er forhold, som de økonomiske forvaltere bør overveje.

Ærede medlemmer

EU's økonomiske forvaltning ville i høj grad kunne drage fordel af større gennemsigtighed.

Efter vores opfattelse er grundlaget for gennemsigtighed, at der foreligger forvaltningsoplysninger af høj kvalitet. Det er et tema, der går igen i vores beretning.

I år vedlagde Kommissionen regnskabet en kort redegørelse for en række centrale finansielle termer. Vi ser med tilfredshed dette som et første skridt på vejen til en mere integreret forvaltnings- og resultatrapportering for alle interessenter.

Vi har anbefalet Kommissionen at træffe foranstaltninger til at sikre større gennemsigtighed med hensyn til:

- de langsigtede likviditetsbehov
- fejl i betalingerne og foretagne korrektioner
- de resultater, der opnås ved hjælp af EU-budgettet.

Det er lige så vigtigt at sikre, at de EU-politikker, der ikke finansieres direkte over EU's budget, er gennemsigtige.

Nye metoder til finansiering af EU-politikker må ikke føre til, at finansielle risici kommer uden for offentlig kontrol og revision. Det ville være kortsigtet og kunne på længere sigt komme til at virke stik imod hensigten.

Retten konkluderer, at Den Europæiske Union skal investere sine penge mere hensigtsmæssigt. Den skal sørge for, at:

- investeringerne i højere grad modsvarer Unionens prioriteter
- der opstilles enklere regler for at opnå resultater
- ressourcerne forvaltes mere produktivt.

Samlet set ville det virkelig være en helt ny tilgang.

Kære formand, ærede medlemmer

EU-borgerne og deres repræsentanter har ret til at vide, hvor godt EU investerer deres penge.

Den Europæiske Revisionsret ser frem til at bistå Europa-Parlamentet med at revidere de investerede midler, advare om, hvor midlerne er udsat for risiko, og rådgive om, hvordan der kan opnås bedre resultater.

Tak.